

A בס"ד
Intro

Today we will learn בע"ה of נדרים of דף י"ב
Some of the topics we will learn about include

התפסה
means that the person did not make a statement of נדר - but rather linked something that is מותר to something אסור by saying that the מותר item should become אסור like the אסור item.
התפסה is considered to be a regular and fully valid נדר.

However, התפסה is only effective בדבר הנדור
The מותר item was linked to something that is אסור as a result of a נדר; for example, he said
דבר זה אסור עלי כקרבן
This item shall be forbidden to me as a Korban.
But התפסה is not effective בדבר האסור
The מותר item was linked to something that is inherently אסור on its own התורה חננה; for example, he said
דבר זה אסור עלי כנבילה
=====

A

התפסה
Is considered a regular and fully valid נדר

התפסה

ONLY effective	NOT effective
בדבר הנדור	בדבר האסור
▼	▼
<i>for example, he said</i>	<i>for example, he said</i>
<i>דבר זה אסור עלי כקרבן</i>	<i>דבר זה אסור עלי כנבילה</i>

B The גמרא will inquire what is the דין if a person makes a נדר about a food using התפסה to a קרבן that was originally אסור to be eaten, but is now מותר to be eaten
Do we say בעיקרו קא מתפיס
The person is referring to the עיקר of the קרבן, and therefore even though the קרבן is at a stage where the original אסור was removed - nevertheless the התפסה is to its original אסור and the נדר makes the food אסור
Or do we say בהיתרא קא מתפיס
Because the original אסור has been completely removed therefore we say that the person is not referring to the original אסור, rather we say he is referring to the current state of the קרבן that it is מותר and the נדר does not make the food אסור
====

B

קרבן to התפסה
that was originally אסור to be eaten
but is now מותר to be eaten

בהיתרא קא מתפיס	בעיקרו קא מתפיס
<i>Current state of the meat</i>	<i>The essence of the meat</i>
<i>מותר יש</i>	<i>מוקבל יש</i>

C If a קרבן that is allowed to be eaten becomes נותר it means that it first went through a stage where the original איסור was completely removed
 The reason for this is that נותר means that first the קרבן was מוקדש, then the original איסור was removed and it became מותר to eat it, and then the person did not eat it within the designated time allotted for eating it
 Therefore, נותר is considered a דבר האסור.

C

♦

נותר

First went through a stage where the original איסור was completely removed

Therefore, נותר is considered a דבר האסור

D התפסה בכור
 If a person makes a נדר using a בכור for התפסה there is a מחלוקת because there is a question whether a בכור is considered a דבר הנדור or a דבר האסור.
 On the one hand, the moment a בכור is born it is automatically מוקדש;
 On the other hand, a person has to verbally be מקדיש the בכור, as Rebbe taught;
 משום רבי אמרו
 מנין לנולד בכור בתוך ביתו שמצוה להקדישו
 שנאמר הזכר תקדיש

D

♦

התפסה בכור

▼

The moment a בכור is born it's automatically מוקדש

▼

מלפני רבי אמרו מנין לנולד בכור בתוך ביתו שמצוה להקדישו שנאמר הזכר תקדיש

1 So let's review ...

Our דף begins with a question

The דין by a קרבן שלמים is that after זריקת הדם the meat becomes מותר to be eaten.

The גמרא inquires

בעי רמי בר חמא
כבשר זבחי שלמים
לאחר זריקת דמים
מהו

There was a piece of בשר שלמים and a ככר של היתר in front of a person and he said

זה כזה

This bread should be like this meat;

Do we say

בעיקרו קא מתפיס

The person is referring to the essence of the meat, in that it was מוקדש as a קרבן, and therefore the ככר is אסור, because he was מתפיס בדבר הנדור.

Or do we say

בהיתרא קא מתפיס

He is referring to the current state of the meat, which is מתפיס בדבר הנדור, and the ככר is מותר, because he was NOT הנדור.

The ר"ן explains that even though the meat now still has some איסורים; for example, the חזה ושוק is אסור for זרים, and the rest of the meat is אסור for טמאים?

Nevertheless, these איסורים are

לאו משום נדרא

They are new איסורים from the תורה and not caused by the original נדר; as the Ran explains, because his original נדר made it לכל אסור.

====

1

קרבן שלמים

After זריקת הדם
the meat becomes מותר to be eaten

בעי רמי בר חמא

כבשר זבחי שלמים
לאחר זריקת דמים

מהו?

בלר אמתק ככר אל פתח
and a ככר אל פתח in front of a person
and he said ככר כפי

בהיתרא
קא מתפיס

Current state of the meat
מוחזק עליו

בעיקרו
קא מתפיס

The essence of the meat
was מוקדש עליו

2 The Gemara attempts to resolve this inquiry from our משנה which taught that if a person said that a ככר should be for him
 נותר
 It becomes אסור.

Now, as per the Ran's explanation, and as Tosfos writes; אף על גב דהוי דבר האסור
 נותר is a דבר האסור and not a דבר הנדור, because נותר by definition is always אחר זריקת דמים, when the original אסור was already removed. If so, how can the נדר be effective, he was מתפס בדבר האסור?
 This would prove that בעיקרו קא מתפס
 He is referring to the קרבן, and therefore the נדר is effective because he was מתפס בדבר הנדור?

However, the Gemara answers that the Mishnah is speaking of נותר של עולה
 The original אסור for it to be eaten is never removed, because a עולה must be burned completely on the מזבח. Therefore, the נדר is effective because he was מתפס בדבר הנדור
 =====

2
 משנה:
 If a person said
 a ככר should be for him נותר
 It becomes אסור

אף על גב דהוי דבר האסור
 אחר זריקת דמים ע"י נותר
 This would prove that
 בעיקרו קא מתפס

~~The Mishnah is speaking of~~
 נותר של עולה
 The original אסור for it to be eaten
 is never removed

Therefore, the נדר is effective
 אמתים בדבר הנדר because he was

3 Similarly, the גמרא explains that a משנה later teaches that כחלת אהרן וכתרומתו מותר
 If a person said that another person's food should be for him like
 חלה or תרומה that is given to כהנים;
 He is מותר to eat the other person's food because he was מתפיס בדבר האסור
 Challah and Trumah are considered דבר האסור.
 The Ran explains even though the person separates it and makes it Trumah, it is considered דבר האסור, because the איסורים are selectively imposed by the Torah.

So too,
 כתרומת לחמי תודה מותר
 This is referring to a regular situation of a קרבן תודה that is brought with 40 breads - there were 4 types of bread and 10 of each were brought. The כהנים would receive 1 from each type, and may eat them only אחר זריקת דמים. Therefore, a נדר that something should be לחמי תודה is not effective, because, as per the earlier explanation, they are דבר האסור

However, that which the Mishnah later teaches כתרומת לחמי תודה אסור
 Is speaking of a case where the לחמי תודה were separated and given to the Kohanim
 קודם זריקת דמים
 When the original איסור of the קרבן still applies; therefore the נדר IS effective because he was הנדור
 ===

4 Regarding בכור, a First-born Kosher animal, which is a קרבן that is first given to the כהן; there is a מחלוקת תנאים: הרי עלי כבכור
 If a person made a נדר that a food should be for him like a בכור;
 רבי יעקב אוסר
 ורבי יהודה מתיר
 The גמרא explains that they are referring to קודם זריקת דמים
 However, Rebbe Yehuda holds that בכור is a דבר האסור, because,
 כי לא מוקדיש ליה
 מי לא מוקדיש
 A Bechor is automatically קדוש when it's born.

However, Rebbe Yakov holds that בכור is a דבר הנדור because, as the Braisa teaches;
 משום רבי אמרו
 מנין לנו לנולד בכור בתוך ביתו
 שמצוה להקדישו
 שנאמר הזכר תקדיש
 The Posuk reads as follows;
 כל הבכור אשר יולד בבקרך ובצאנך הזכר תקדיש לה' אלקיך
 There's a Mitzvah for the person to verbally be מוקדיש the Bechor.

3 Similarly...
 A גמרא later teaches:

<p>כתרומת לחמי תודה אסור</p> <p>Separated and given to the Kohanim קודם זריקת דמים</p> <p>The original קרבן of איסור still applies מתפיס בדבר הנדור</p>	<p>כחלת אהרן וכתרומתו מותר</p> <p>He was מתפיס בדבר האסור Because the איסורים are selectively imposed by the Torah</p> <p>So too, כתרומת לחמי תודה מותר</p>
--	---

4 בכור
 כהן that is first given to the קרבן

<p>הרי עלי כבכור</p> <p>קודם זריקת דמים</p> <p>ורבי יהודה מתיר</p> <p>בכור - דבר האסור</p> <p>Because, ט"ל מקדיש איב מי לא מקדיש</p>	<p>רבי יעקב אוסר</p> <p>בכור - דבר הנדור</p> <p>מתפיס רבי אמרו מנין לנו לנולד בכור בתוך ביתו שמצוה להקדישו שנאמר - הזכר תקדיש</p> <p>כל הבכור אשר יולד בבקרך ובצאנך הזכר תקדיש לה' אלקיך</p>
---	---